
Prefață

Cei mai mulți oameni se sperie la auzul cuvîntului doctrină. Pentru unii, drumul imaginar de la „doctrină“ la „doctrinar“ este mult prea scurt și ușor, ca să merite un efort de gîndire. Doctrina îi trimite cu gîndul fie la un lucru neînsemnat, fie la unul greu de înțeles. Nu de puține ori, doctrina trezește, în mintea celor mai mulți, imaginea unor teologi înrăiți, care se ceartă fără nici un rost, încercînd să pătrundă sensul unor cuvinte. Mai mult, doctrina ne obligă să ne aducem aminte de vremea Inchiziției spaniole, cînd mii de oameni au îndurat chinuri groaznice doar pentru că nu acceptaseră doctrina corectă. Astfel, doctrina pare o fosilă dintr-o vreme de mult apusă. Poate că a fost importantă cîndva, dar acum nu mai este. Mulți creștini din zilele noastre sînt de părere că doctrina este un lucru lipsit de importanță pentru credința și viața creștină. Un mare teolog creștin a scris odată că unele dintre cărțile despre doctrina creștină pe care le-a citit erau atît de greu de înțeles și atît de plictisitoare, încît aduceau a manuale de matematică.

O astfel de atitudine este pe deplin justificată. Mulți dintre oamenii care au trăit experiențe profunde cu Dumnezeu sînt de

păreră că doctrinele par, uneori, cumplit de *nerealiste*. Gîndiți-vă, de pildă, la o femeie care, la nașterea primului ei copil, a fost copleșită de sentimentul de apropiere de Dumnezeu. Sau la o studentă care trăiește profund iertarea lui Dumnezeu, atunci cînd se roagă. Sau la omul care, asemenea autorului acestei cărți, după cîteva zile petrecute de unul singur în deșertul Arabiei, a înțeles măreția lui Dumnezeu, contemplînd splendoarea cerului înstelat. Toți aceștia au simțit prezența lui Dumnezeu și, dacă încearcă să lege experiența lor de doctrinele creștine, ar putea fi cuprinși de un sentiment de dezamăgire. În comparație cu ceea ce au cunoscut ei direct despre Dumnezeu, doctrinele par lipsite de prospețime și de viață. Pur și simplu, nu pot fi asemănați cu realitatea prezenței lui Dumnezeu. De cele mai multe ori, sînt ca niște ecuații matematice, reci și impersonale. Însă Dumnezeu nu este așa! Și atunci, ce relevanță pot avea doctrinele creștine? De ce să ne pierdem vremea cu ele? Răspunsul unora este că doctrinele creștine nu au nici o relevanță pentru creștinul obișnuit.

După această prezentare a problemelor cu care se confruntă unii oameni în ceea ce privește doctrinele creștine, poate că vă așteptați să vă spun ceva de genul: „Ei bine, vă înșelați! Doctrinele au o importanță vitală și ați face bine să acceptați acest lucru și să nu vă mai plîngeți!” Dar nu voi spune asta, deoarece de multe ori simt și eu același lucru. Într-adevăr, doctrinele par, uneori, lipsite de relevanță. Par a fi formulări pedante și pare ciudat să ne preocupăm de formule atente și precise despre Dumnezeu. Aceste probleme sînt reale; ele nu sînt născociri fanteziste. *Esența creștinismului nu este — și nu a fost niciodată — combinarea corectă a unor cuvinte! Esența creștinismului este întîlnirea cu Dumnezeu cel viu și plin de dragoste.*

Doctrinele sînt însă mult mai importante decît vă puteți închipui și, curios, privesc tocmai problemele despre care am discutat. Dacă vrem să vorbim despre Dumnezeu, dacă vrem să împărtășim altora experiențele cu El sau dacă încercăm să explicăm de ce Domnul Isus Hristos este atît de important, vom

sfârși prin a face afirmații doctrinare. Fără să-și dea seama pe deplin, fiecare credincios creștin este preocupat de doctrină. În această carte, voi încerca să explic ce este doctrina creștină și de ce este importantă. De fapt, doctrina este o modalitate excelentă de aprofundare a cunoștințelor noastre despre credința creștină și nu este deloc lipsită de relevanță! Dar nu vrem să ajungem de pe-acum la concluzia cărții. Prin urmare, să începem cu începutul!